

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

BŘEZEN 2024

ROČNÍK 2023/2024
ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

3

Obsah

Úvod	4
1. Lyžařský výcvikový kurz 2024.....	4
1.1. Třída 7. A	4
1.2. Třída 7. B.....	6
1.3. Třída 7. C.....	8
2. Erasmus – Portugalsko	10
3. Veletrh deváťáků.....	12
3.1. Startupové firmy – deváťáci	12
4. Zážitekové dny	13
5. Filmový klub	13
5.1. Zapisové úkoly (2. stupeň) – texty bez autorů - osobní	14
5.2 Postřehy ze tříd k filmovému klubu	16
6. Vysvědčení v 5. B.....	17
6.1. Jak probíhal den vysvědčení.....	17
6.2. Vysvědčení.....	17
6.3. Vysvědčení.....	17
6.4. Vysvědčení.....	18
6.5. Moje první vysvědčení na Zaalejce	18
7. Karneval ve školní družině	18
8. Případ Edward	19
9. Film Wonka	19
10. Hvězdárna a planetárium Brno 6. BC.....	20
11. Čarodějnice scénické čtení.....	21
12. Obědy na přání.....	22
13. Aktivity v montessori	22
13.1. Ranní setkávání o Panu Sovovi.....	22
13.2. Sadařství	23
13.3 Scénické čtení.....	24
14. Beseda – včelařství, sadařství	24
15. Bruslení	24

Úvod

Milí čtenáři Školního zpravodaje,

zima se pomalu chýlí ke konci, jaro by rádo převzalo svou nadvládu. A právě v tomto čase k Vám přicházíme se 3. číslem školního časopisu.

Sedmáci všechny seznámí se svými zážitky z lyžařského výcvikového kurzu, dočtete se o filmovém klubu, ale také o spoustě nejen kulturních zážitků, se kterými jsme se potkali mimo budovu školy, ale i v Zaalejce.

Přejeme čtenářům Školního zpravodaje krásné jarní měsíce.

Redakce Školního zpravodaje

1. Lyžařský výcvikový kurz 2024

1.1. Třída 7. A

Náš lyžák začal 14. ledna a trval do 19. ledna. V neděli ráno jsme měli sraz na "točně" ve Štěpnicích, kde si pro nás přijel dvoupatrový autobus. Trvalo celkem dlouho, než se všechno do něj naskládalo, ale nějak se to zvládlo. Když jsme měli povolené nastoupit do autobusu, všichni se rozběhli, protože chtěli sedět nahoře vpředu, aby měli pěkný výhled.

Než jsme vyjeli, dostali jsme instrukce od pana řidiče, co můžeme v autobuse dělat a co ne. Po asi hodině cesty jsme na půl hodiny zastavili na benzínce a potom jsme vyrazili dál.

Když jsme přijížděli k hotelu Kamzík, tak autobus nevyjel kopec k hotelu, takže jsme museli všechno vyskládat. Pro naše věci musely dojet dvě dodávky a jedno auto. Stejně se to na jedenkrát všechno nenaložilo, a než se všechno vyvezlo, tak to trvalo skoro hodinu.

Než jsme se ubytovali, tak to trvalo další hodinu a ani jsme nestihli lyžování, takže první den byl takový oddechový. Večer jsme se rozdělovali do týmů, ve kterých budeme plnit večerní aktivity.

Na snídani jsme měli švédské stoly, takže si každý mohl dát to, co chtěl. Po snídani pro nás přijel skibus. Nelyžaři vysedli na Myšáku a ti, co uměli lyžovat, na Expressu. Lyžovali jsme dvě hodiny dopoledne, tři hodiny odpoledne každý den.

V pondělí nebyly večerní aktivity, protože jsme našťvali pana učitele Vrobela, a ten se rozhodl, že nám bude do konce lyžáku brát na noc telefony.

V úterý družstvo číslo 1 pomáhalo lyžovat družstvu číslo 5 a dostali velkou pochvalu. Večer se udělaly tři skupiny. Jedna šla do bazénu, druhá šla do tělocvičny a třetí hrála hry ve společenské místnosti. Večerní aktivity spočívaly v tom, že jsme museli jednoho z našeho týmu obléct do co nejméně našich kousků oblečení.

Ve středu jsme měli možnost nejít odpoledne lyžovat z důvodu únavy a jít na procházku s paní učitelkou Podešvovou. Na procházku jsme šli k Expressu, kde lyžovali ostatní. Po cestě jsme se stavili na Myšáku, kde jsme se občerstvili, a pokračovali jsme dál. Když jsme přišli na Express, museli jsme počkat na ostatní. Odtud jsme potom všichni přijeli skibusem na hotel.

Večerní aktivity probíhaly tak, že jsme udělali v týmech dvě skupiny. Jedna skupina stavila postavičku lyžaře z modelíny a druhá kreslila na obličej někomu z družstva nějaký obrázek. Musím říct, že větší sranda byla odličovat barvy na obličej než samotné malování. Na závěr jsme tancovali Just Dance.

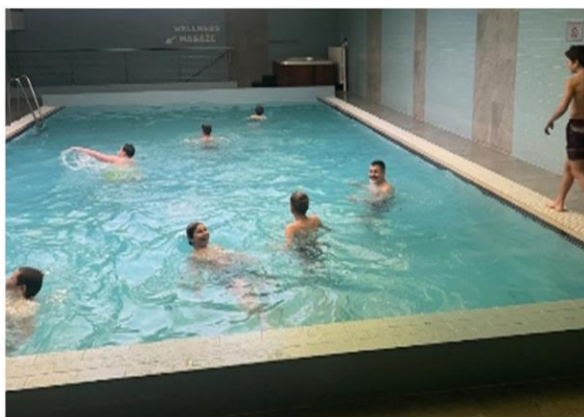
Ve čtvrtek odpoledne byl karneval na lyžích. Každý měl nějaký kostým, ve kterém odpoledne lyžoval. Večer se tancovalo opět Just Dance, ale tentokrát už se nám za to počítaly body do družstev.

V pátek pan učitel Vrobel rozdával diplomy. Když všechno rozdal, tak jsme čekali na odvoz našich zavazadel, protože opět náš autobus nevyjel do kopce. Vyjeli jsme trochu se zpožděním. Zastávku jsme měli zase na benzínce. Když jsme dorazili, tak si nás vyzvedli rodiče a jeli jsme domů.

Pro ty, co lyžák teprve čeká: Určitě jeďte, bylo to fakt super.

Blahová Simona, 7. A

1.2. Třída 7. B

Na LVK v Karlově pod Pradědem jsme byli ubytovaní na hotelu Kamzík. Zde jsme měli výborné jídlo. Lyžovali jsme dvakrát denně. V neděli jsme už nestihli jít lyžovat, protože jsme na hotel přijeli pozdě. Páté a čtvrté družstvo lyžovalo na sjezdovce Myšák. Třetí, druhá a první skupina lyžovala na sjezdovce s názvem Express. Nakonec se páté a čtvrté družstvo dostalo také na sjezdovku Express. Každý večer jsme hráli večerní hry. Ve čtvrtek byl zajímavý den, protože jsme lyžovali v maskách. Za mě byl LVK výborný. Lyžování mě hodně bavilo. Hotel měl dokonce bazén a velkou tělocvičnu. Myslím si, že jsem se v lyžování zlepšil.

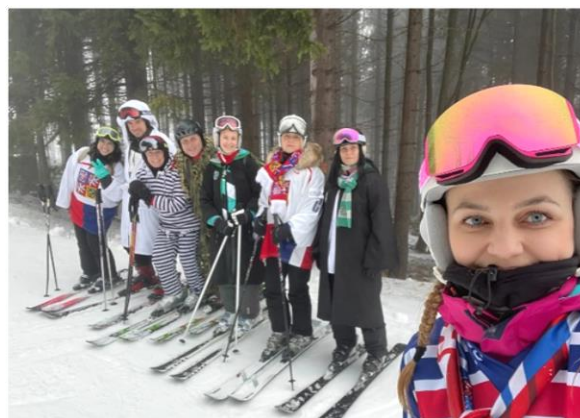
Matěj Slovák, 7. B

V neděli ráno jsme se setkali u autobusu, kterým jsme odjeli do Karlova pod Pradědem. Ještě toho dne jsme se naobědvali na hotelu Kamzík, ve kterém jsme byli ubytovaní. Následujícího dne jsme se dostali na svah. Nasnídali jsme se, oblékli jsme se a šli jsme na svah. Po obědě jsme měli chvíli volno a šli jsme zase na svah. Večer jsme hráli hry a rozdělovali jsme se do družstev. Poté jsme šli spát. V úterý jsme se opět nasnídali, oblékli a odjeli jsme skibusem ke svahu vyzvednout si lyže z lyžárny. A vyrazili jsme na svah. Po obědě jsme měli polední klid. Odpoledne jsme jeli znovu skibusem ke svahu. Vystoupali jsme pár schodů, nazuli lyže a jelo se. Večer jsme měli program ve družstvech. Ve čtvrtek jsme měli karneval na svahu. Večer jsme měli opět společný program a ráno jsme zhodnotili celý LVK a mohli jsme jet domů.

Ester Kaplanová, 7. B

Lyžařský kurz začal příjemným příjezdem v neděli dopoledne na hotel Kamzík v Karlově pod Pradědem. O chvíli později jsme si rozebrali pokoje a šli jsme se ubytovat. Po obědě jsme měli jít na svah lyžovat, ale kvůli zdržení autobusu jsme odpolední lyžování nestihli, takže jsme se alespoň rozdělili do 6 herních týmů. V pondělí ráno jsme už jeli lyžovat na svah, kde jsme se zase rozdělili do 5 lyžařských družstev, ve kterých jsme byli po zbytek LVK. Přes poledne jsme šli zpátky na hotel, kde jsme poobědvali. Během odpoledního programu jsme se vrátili zpátky na svah, potom jsme se vrátili až na večeri a v průběhu večerního programu jsme hráli v herních týmech hry až do 21.30. Ve 22.00 byla večerka. Takto probíhaly skoro všechny dny až po zbytek LVK kromě čtvrtka. V tento den jsme měli karneval na lyžích. V pátek jsme jeli po snídani zpátky domů. LVK se mi moc líbil.

Sabina Bruková, 7. B

Hned, jak jsme přijeli, rozdělili jsme si pokoje. Pokoje byly nádherné. Měli jsme v nich pěkné sprchy, postele, televizi a fén na vlasy. Jediné, co musím vytknout, je záchod. Byl velmi malý. Vstávali jsme okolo sedmé hodiny a chodili jsme spát v deset hodin. Po snídani jsme šli vždy za každého počasí lyžovat. Po lyžování následoval oběd. Po obědě byl polední klid a pak jsme šli znovu lyžovat. Večer jsme hráli skvělé hry a pak jsme šli tancovat. Moc se nám tam líbilo. Rád bych si to zopakoval.

Damián Hráček, 7. B

Lyžák trval od neděle 14. 1. do pátku 19. 1. Cestou na hotel Kamzík jsme si udělali odpočinkovou zastávku před Olomoucí. Když jsme přijížděli pod kopec hotelu, vyskytl se na naší cestě problém. Autobus kopec nevyjel, protože vážil přes 20 tun. Jakmile jsme se dostali k našemu hotelu a ubytovali jsme se, šli jsme na oběd. Po obědě jsme až do večera hráli různé hry. V pondělí jsme dopoledne i odpoledne lyžovali a večer tančili Just Dance a opět hráli hry.

V úterý jsme dopoledne i odpoledne opět lyžovali. Večer jsme šli do bazénu, tělocvičny nebo hráli společenské hry. Ve středu jsme lyžovali dopoledne a někdo i odpoledne. Jelikož 3. den je vždy krizový, mohli jsme si vybrat, jestli odpoledne půjdeme na procházku nebo půjdeme lyžovat. Ve čtvrtek jsme měli karneval na sněhu a večer jsme hráli spoustu her. V pátek jsme posnídali a vyrazili směr Uherské Hradiště. Okolo 15. hodiny jsme přijeli k našim domovům. Lyžák se mi moc líbil.

Marek Malovaný, 7. B

1.3. Třída 7. C

Lyžák začal tím, že jsme se před autobusem rozloučili s rodiči a mohli jsme vyjet. Po dlouhé cestě autobusem jsme přijeli na místo, ale ještě jsme museli vyjít kopec pěšky k hotelu Kamzík, protože autobus kopec nezdolal. Jakmile jsme vyšli kopec, ubytovali jsme se a šli jsme na oběd. Potom jsme se šli seznámit s řádem lyžařského výcviku.

Další den jsme se šli nasnídat a pak se šlo lyžovat. Rozdělili jsme se do skupin lyžařů a nelyžařů. Další den byl ještě lepší. Byl jsem ve skupině začátečnicků, takže jsem byl rád, že ubrdím lyže. Další den jsem ale přestoupil do vyššího družstva, ve kterém jsme sjížděli horské kopce, na které nás vytáhla sedačková lanovka. Lyže jsme si ukládali v místní lyžárně pod sjezdovkou. Lyžák jsem si moc užil a dávám mu 10/10.

Tomáš Večerka, 7. C

Lyžák roku 2024 jsem si moc užila. Byl to super zážitek a zkušenost do života. Každý den jsme začínali výbornou snídaní ve formě rautu. Poté jsme chodili lyžovat cca do 12.00. Všichni instruktoři byli moc milí a ochotní nám pomoci. Lyžování jsem si moc užila. Po obědě jsme měli osobní volno, bohužel jsme se nemohli navštěvovat s ostatními, protože jsme byli ubytovaní na hotelu a rušili bychom hotelové hosty, ale i tak jsme si to užili. Většinou jsme

odpočívali, anebo se chystali na odpolední lyžování. Vždy jsme si dali zastávku na svahu v kulatém domku, kterému jsme říkali „AMBRLE“. Večer jsme měli výborné večere (přes den samozřejmě i obědy) a poté na nás čekal připravený program, kde jsme hráli zábavné týmové hry. Poslední a první den bylo i Just Dance, což jsme si moc užili, a bavilo nás to. Ve čtvrtek jsme lyžovali v kostýmech. Každý kostým byl originální a moc se mi líbil. V pátek jsme se sbalili a rozdali jsme si diplomy. Poté jsme odjeli domů. Lyžák mi moc chybí. Myslím si, že nás jako třídy velmi stmelil.

Adéla Hrochová, 7. C

V neděli 14. 1. 2024 jsme odjžděli na hotel Kamzík do Malé Morávky. Na LVK odjely všechny třídy sedmého ročníku jedním autobusem, který byl dvoupatrový. Jelikož jsme byli hodně naložení, autobus musel asi 300 metrů před hotelem zastavit a my jsme museli jít pěšky. Každý den jsme lyžovali. Byli jsme rozřazeni do skupin podle zdatnosti. Lyžovali jsme na karlovském Expressu a Roháči. Na sjezdovkách jsme se chodili ohřát i do místního podniku „AMBRLE“. Každý den jsme měli jiného instruktora. Vždy večer jsme hráli hry v týmech a soutěžili jsme. Ve čtvrtek jsme lyžovali v kostýmech, které jsme si vymysleli. Následně jsme odevzdali skipas a jeli jsme autobusem na hotel. Večer jsme tančili v týmech Just Dance. Soutěžilo se také o body, které jsme dostali v každé hře i v týmu o nejlepší pokoj. Samozřejmě se hodnotily i kostýmy. V pátek ráno už se rozdávaly diplomy a provedli jsme společné hodnocení LVK. Moc jsem si to užila a bylo to moc prima.

Adéla Foltýnová, 7. C

Letošní lyžařský výcvikový kurz se mi velmi líbil. Před lyžákem jsem lyžovat neuměl. To se ale první den změnilo díky dobrým instruktorům. Druhý den už jsme šli na svah a skoro všem nám lyžování šlo a moc nás bavilo. Občas jsme se zastavili na občerstvení v „AMBRLE“, abychom měli sílu a mohli tak pokračovat ve skvělých výkonech. Po odpoledním výcviku jsme měli pauzu na pokojích a pak následovala skvělá večere. Jakmile jsme se najedli, šli jsme na pokoj a následoval večerní program, který snad každého z nás pobavil. Po programu ve 22.00 následovala večerka a šli jsme se vyspíkat, abychom měli na následující den dobrou náladu a energii. Takto probíhal skoro každý den a jsme za to velmi rádi.

Martin Bareš, 7. C

Podle mě byl lyžák super. Užil jsem si ho. Naučil jsem se lyžovat. V oblasti Karlova pod Pradědem byl i dostatek sněhu. Společně jsme zažili spoustu srandy na večerních aktivitách. Dokonce jsme navštívili i hotelový bazén, tělocvičnu a zahráli jsme si zde spoustu stolních her. Pokojům bych dal známku 10/10. Byly vybavené televizí, luxusní postelí, ledničkou i varnou konvicí s čaji. Jídlo bylo super a pití bylo také luxusní. Zhodnotil bych jej 8/10. Hotel Kamzík měl tři hvězdičky.

Bartoloměj Blaha, 7. C

2. Erasmus – Portugalsko

3. výjezd projektu ERASMUS se uskuteční ve dnech 2. 3. – 8. 3. 2024 do Portugalska – AMORA – (25 km od Lisabonu) [Escola Secundária Manuel Cargaleiro](http://www.esmcargaleiro.pt) – www.esmcargaleiro.pt.

Součástí projektu je výjezd do Portugalska, do kterého pojedou 5 žáků naší školy a 5 učitelů.

Se svými partnery v projektu navštívíme mnoho zajímavých míst, budeme mít možnost poznat systém portugalského školství a společně se zapojenými školami do projektu se zapojíme do aktivit, které pro nás portugalská škola připravila.

Žáci naší školy budou ubytováni v portugalských hostitelských rodinách.

Žáci tohoto výjezdu se svými portugalskými hostiteli jsou:

Klára Horková
Klára Klouparová
Martin Vodička
Tobias Pernica
Matěj Grebeň

Lara Vieira
Clara Bastos
Simão Marcos
André Cunha
Diogo Cardoso

PŘEDBĚŽNÝ PROGRAM – může být ještě pozměněn organizátory.

Sobota 2. 3.	Den příjezdu. Program zajištěn hostitelskou rodinou.
Neděle 3. 3.	Program zajištěn hostitelskou rodinou.
Pondělí 4. 3.	Slavnostní přivítání ve škole Prezentace a prohlídka školy Návštěva Seixal council Peddy-paper – prohlídka školy s aktivitami WORKSHOP s ukázkami místních tanců a brazilského tance “Capoeira”
Úterý 5. 3.	Celodenní výlet do Lisabonu WORKSHOP: To be an artist - Museum of Contemporary Art – Belém Mission on Space – Knowledge Pavilion – Park of Nations
Středa 6. 3.	Výlet do SEIXAL Plavba lodí Typography Museum Seixal Urban Park Workshopy: Arrentela Naval museum Manuel Cargaleiro Arts Workshop
Čtvrtek 7. 3.	Program ve škole Slavnostní předávání certifikátů, taneční a hudební program ve škole Hodnocení
Pátek 8. 3.	Den odjezdu. Příjezd ke škole cca 18:00.

A něco málo o portugalské škole: [Escola Secundária Manuel Cargaleiro](http://www.esmcargaleiro.pt) – www.esmcargaleiro.pt.

Je to veřejná škola ve Fogueteiro, součást Amora, ve městě Seixal. Název školy je poctou umělci uznávanému v národním i mezinárodním měřítku. Seixal Obec je omezena čtyřmi starověkými městskými centry, nedaleko hlavního města Lisabonu, asi 24 km rezervace. Seixal Bay má výborné podmínky pro vodní sporty a volnočasové aktivity, které nabízejí nádhernou krajinu.

Základní a Střední škola - 1000 žáků (12-18 let), 100 učitelů a 40 asistentů

Studenti pocházejí z nejrůznějších sociálních vrstev (někteří studenti mají velmi vysoký standard zázemí a někteří dostávají sociální podporu ze školy).

Studenti, kteří pochází z afro-portugalsky mluvících zemí, brazilští studenti, také z východní Evropy. Mají speciální program – Nexus – který poskytuje poradenství a podporu studentům, jejichž mateřským jazykem není portugalská. Většina studentů ve škole se však narodila v Portugalsku. Tyto multikulturní aspekty podporují inkluzivní a rozmanité metody a přístupy k učení.

3. Veletrh deváťáků

3.1. Startupové firmy – deváťáci

V úterý 30. 1. 2024 před pololetními prázdninami připravili žáci devátých tříd pro ostatní žáky a učitele v tělocvičně školy ZŠ Za Alejí veletrh nápadů startupových firem. Zadáání bylo jednoduché. Jste v roce 2034, máte úspěšnou firmu a jdete nynížším žákům představit svoje výrobky a firmu, která je úspěšná.

Na tomto projektu pracovali deváťáci 3 dvouhodinové bloky. Nejprve se rozdělili do týmů, kde si určili jednotlivé role. Vymysleli, co bude jejich výrobek nebo jejich služba, jak to tam asi vypadá, co kdo dělá, jaké museli fiktivně překonat překážky, vymysleli si název, reklamní heslo, zkusili si sestavit rozpočet. V poslední dvouhodinovce již byli plně zaujati přípravou veletrhu. Dělalí plakáty, prezentaci i modely výrobku.

To vše představlí v tělocvičně ostatním žákům a učitelům ve škole. Nejprve vytvořili z lavicek pódium, dali nápis Veletrh 2034 a žáci si přinesli lavice, ze kterých udělali vlastní stánky. Dali tam výrobky, prezentace na počítači, plakáty. V průběhu veletrhu také chodily jednotlivé firmy na pódium, kde bylo vše představeno ostatním. Z toho měli žáci největší strach. Vše však proběhlo ve velmi příjemné atmosféře. Deváťáci se svých rolí zhostili výtečně, odpovídali na dotazy publika, mluvili do mikrofonu o tom, co jim pomohlo, jaké byly překážky. Postupně z nich opadávala tréma. Celý veletrh měl příjemnou atmosféru.

Na veletrh se přišlo podívat 19 tříd a mnoho učitelů.

Deváťáky nejvíce překvapilo, že je to bavilo, i když se jim ze začátku nechtělo do toho jít. Dále zaznívalo, že byli rádi za zájem o stánky, přišlo na veletrh hodně lidí, a hlavně že jim žáci naslouchali.

A vzkazy dětem Za Alejí? Nebojte se jít za snem, nebojte se překážek, pracujte, uče se a nenechte se odradit ostatními, stojí to za to.

Michaela Kročová

Naše třída nedávno navštívila veletrh virtuálních startupových firem, které prezentovali naši spolužáci deváťáci. Bylo to opravdu zajímavé a inspirativní setkání. Celkem jsme viděli asi osm stánků, na nichž byly nabízeny různé produkty a služby.

Jedna z firem nabízela zmenšovač, což byl přístroj, který dokázal zmenšit předměty až na více než poloviční velikost. Další firma prezentovala různé nápoje, které měly různé účinky na naše tělo - od hubnutí po nabírání svalové hmoty. Zajímavým nápadem byla také firma, která nabízela cestování do vesmíru. Žáci představili svůj plán na dopravu do vesmíru.

Kromě toho jsme měli možnost seznámit se s různými kosmetickými výrobky, o kterých jsme dosud možná ani neslyšeli. Deváťáci nám detailně představili jejich produkty, kterých tedy bylo mnohem více, než jsme tady popsali, a jaké výhody přinášejí.

Nejzajímavější momenty veletrhu se odehrály na pódiu, kde jednotliví žáci prezentovali své firmy naživo. Měli jsme možnost ptát se na jejich nápady, podnikatelský plán a strategie. Bylo to skvělé setkání a žáci byli skutečně dobře připraveni. Celý veletrh byl plný energie a inspirace.

Musím říct, že jsme se na veletrhu skvěle bavili a klidně bychom tam zůstali déle než jednu hodinu. Bylo pěkné vidět, jak naši spolužáci rozvíjejí své podnikatelské dovednosti a představují své originální nápady.

Už teď se těšíme do 9. třídy.

Dana Šimíková + 5. B

4. Zážitkové dny

Dne 6. 12. měli deváťáci možnost absolvovat zážitkový den na SŠPHZ. Byl pro nás nachystaný velmi pestrý program - měli jsme možnost ochutnat palačinky a míchané nápoje, zdobili jsme dortíky, také jsme si vyzkoušeli práci na operačním sále a mnoho dalšího. Dozvěděli jsme se spoustu nových a zajímavých informací a tahle akce nám zase o krůček blíž pomohla s výběrem střední školy. Velmi zajímavé bylo také zakončení v planetáriu, kde nám pustili dokument o kometách. Myslím si, že jsme strávili velmi příjemné dopoledne. Moc se nám to líbilo.

Terezie Koželuhová, 9. A

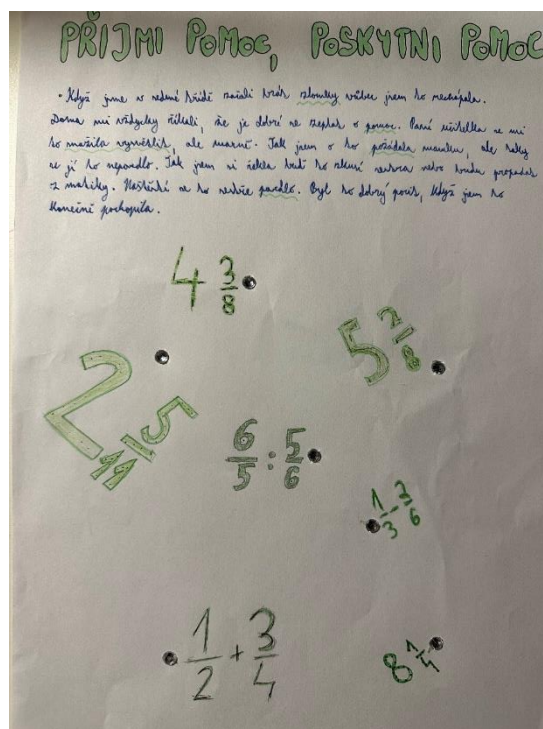
5. Filmový klub

Filmový klub v Zaalejce se zaměřil na téma „Přijmi pomoc a poskytni pomoc“.

V pátek 26. 1. 2023 se uskutečnil prodej lístků na filmový klub v Zaalejce, který byl organizován členy žákovského parlamentu. Prodej probíhal ve dvou časových termínech, a to od 7:40 do 7:55 a od 9:40 do 9:55 před konkrétním promítacím sálem. Škola byla v 7:40 nezvykle plná a prodej lístků šel velmi dobře. Některé promítací místnosti byly dokonce vyprodány krátce po začátku prodeje.

Filmový klub v Zaalejce má dlouholetou tradici. Jednou za rok se koná vzdělávací filmový klub zaměřený na aktuální téma. Tento formát není jenom o samotné projekci filmu, ale také o jeho úvodu, projekci a zakončení.

Téma filmového klubu v tomto roce je "Přijmi pomoc, poskytni pomoc". Pomoc je důležitá, protože nám umožňuje navzájem se podporovat a pomáhat si v různých situacích. Když se rozhodneme pomáhat, můžeme přinést ostatním pocit radosti a sounáležitosti. Stejně tak je důležité přijímat pomoc, protože nám dává příležitost projevit důvěru a otevřenost vůči ostatním.

Před projekcí filmu si děti na papír nakreslily jednoduché schéma metody I.N.S.E.R.T. Během projekce děti zaznamenávaly do jednotlivých znamének plus, minus, vykřičník a otazník, co vnímají jako pozitivní, negativní, nejsilněji působící moment nebo jaké otázky v nich film vzbuzuje. Po filmu jim toto schéma sloužilo k diskusi o filmu či o jednotlivých pasážích filmu.

Filmový klub v Zaalejce je populární mezi žáky a každoročně se těší velkému zájmu. Je to vynikající příležitost nejen pro zábavu, ale také pro vzdělání a diskusi na aktuální témata.

Jako platidlo za vstupenku sloužil výkres formátu A4. Na nelinkovaný papír A4 napsaly děti krátký příběh (minimálně 20 slov) s tématem přijetí nebo poskytnutí pomoci. Za tento úkol obdrží žáci lístek na filmový klub s tématem pomoci.

Žákovský parlament

A zde ukázky některých úkolů:

5.1. Zápisové úkoly (2. stupeň) – texty bez autorů - osobní

Maminka byla dlouho v práci a nestihla nakoupit, proto jsem šel do obchodu. Koupil jsem: papriky, máslo a žervé. Z toho jsem udělal večeři. Všichni jsme si moc pochutnali.

Bylo odpoledne, když jsem se snažila naučit sestru hvězdu. Ona se pořád chtěla snažit víc a víc, hlavně sama. Jednou jsem se rozhodla jí pomoci, aby uměla alespoň začátek. Za prvé jsem jí vše vysvětlila, aby věděla, jak má začít. Poté jsem jí pomáhala zdvihát nohy, aby měla základ. Potom už si chtěla zkusit hvězdu, ale musela jsem ji zastavit. Říkala jsem jí, aby se snažila více narovnat nohy, když to dělá. Chvilí jsem ji nechala, ať tedy zkusí sama. Myslela jsem si, že to tak bude lepší. Skoro už uměla základ, ale měla pořád co dělat do hvězdy. Zkoušely jsme hvězdu jen tak napůl, a pak už naostro. Sestra se naučila základ i narovnat nohy, to bylo super. Pak už jsem jí ukazovala tu moji hvězdu, aby si to zkusela se mnou. Obě jsme byly rády za její fantastický výkon, kdo by taky nebyl rád. Vše bylo u konce. Tohle byla moje pomoc pro sestru, aby se naučila hvězdu.

V létě 2023 jsme s kamarádkou jely na kole. Jely jsme po poli, kamarádka se rozhodla, že pojedeme do obchodu. Viděly jsme už obchod, tak kamarádka zrychlila. Zaparkovala kolo do stojanu u obchodu a vešla dovnitř. Já jsem zatím zapadla do pole a nemohla jsem se dostat ven. Zrovna šla jedna pejskařka, která se na mě podívala, a zeptala se mě: „Jsi v pohodě?“ Já jsem jí řekla, že bych potřebovala pomoci, tak šla ke mně a vytáhla kolo i mě. Poděkovala jsem jí a odjela k obchodu. Kamarádka vyšla z obchodu se zmrzlinou a při pohledu na mě se mě ihned zeptala, proč jsem celá špinavá od hlíny. Tak jsem radši jen mávla rukou, vzala jsem jí z ruky zmrzku a jely jsme zpátky.

Jednou, když jsme šli domů, našli jsme na chodníku ležet ptáčka, který měl poraněné křídlo, tak jsme se rozhodli, že mu pomůžeme. Dali jsme ho do krabíčky a v té jsme ho převezli

do záchranné stanice, kde mu pomůžou. Při příjezdu jsme ho předali paní, která ho ošetřila. Za to, že jsme mu pomohli, jsem od paní v záchranné stanici dostala pěknou tužku a odznáček.

Pomohl jsem mému bratranci, když spadl do bazénu a začal se topit. Jeho rodiče byli zrovna otočeni zády, takže to bohužel neviděli. Kdo ví, co by se stalo, kdybych tam zrovna nebyl. Měl jsem velkou radost, teta mi moc poděkovala a cítil jsem se jako hrdina. Ponaučení je, nedělat blbiny u bazénu.

Nedávno jsem pomohl kamarádovi s opravou jeho jízdního kola. Měl problém s pískotem brzd a já mu pomohl vyměnit brzdové destičky a upravit brzdový systém. Teď mu kolo zase skvěle funguje a on může jezdit bezpečně. Bylo to zábavné a já jsem rád, že jsem mu mohl pomoci.

Pomáhám babičce každý víkend se smart telefonem. Prostě ji učím jak volat, fotit, psát a číst sms a ještě nějaké aplikace. Pocit je to docela jako OK. Je to pro mě normální.

Jednou jsme já a můj táta vyrazili na ryby. Seděli jsme na břehu Moravy, všude klid, až na vrtulník, co nám přeletěl nad hlavou. Viděla jsem jít staršího pána s kolem a kšiltovkou po druhé straně Moravy. Chvilí jsem se divila, ale nevěnovala jsem tomu pozornost (na druhou stranu Moravy se nechodí). Když už jsme se s taťkou chtěli balit, měla jsem záběr. Chytila jsem obrovskou plotici! Museli jsme ji zavézt do Kněžpole k babičce, ta má rodinný dům. Když jsme přijeli do Kněžpole, všude byli hasiči a policie. Babička nám říkala, že se ztratil pán s alzheimrem. Všude létaly vrtulníky, hledali ho všichni, protože od rána nebyl k nalezení. Chvilí mi trvalo, ale nakonec jsem si vzpomněla, že jsem ho viděla na druhé straně Moravy, a ukázalo se, že tam ještě nikdo nehledal. Mysleli, že zabloudil v Kněžpolském lese. Nahlásila jsem to tedy panu starostovi a pána našli. Byl svalený v houští na břehu, pravděpodobně by do dalšího dne umřel, protože s sebou neměl vodu ani léky. A ten den byly tropické teploty. Cítila jsem se potom na sebe pyšná, že jsem pomohla někomu, kdo si sám pomoc nemohl.

Temná noc, město spí. Malé světélko v okně svítí. Najednou oznámení ozve se. Adrenalin v jednom těle, smutek a utrpení v druhém. Vtom se všechno uklidní, vždyť je to v pořádku. Zprávy přibývají a atmosféra je v klidu. Jeden stěžuje si na problémy, druhý snažíc se mu pomoci. Nikdo z nich nespěchá, proč taky, když to byla tak klidná noc...

Když mi bylo deset. Po cestě domů jsem pomohla nějaké babičce s nákupem. Ona mi poděkovala. Měla jsem z toho dobrý pocit a věřím, že starším lidem tyhle malé věci hodně pomůžou. Od té doby jsem to udělala několikrát a věřím, že až já budu potřebovat, tak mi také někdo pomůže.

Během mého krátkého odpoledního výletu jsem spatřil cyklistu se vcelku rozbitým kolem a defektem. Bez váhání jsem přistoupil k němu a opravil jsem mu defekt. Jeho vděk byl

zjevný, když zase mohl nasednout na kolo. Vzájemným úsměvem jsme potvrdili, že malá laskavost může změnit celou situaci. A já jsem si uvědomil, že v malých gestech tkví velká síla.

Jednou, když jsem byl v zahraničí, přišel za mnou nějaký cizinec a nevěděl, jak se má dostat na hotel. Na mobilu jsem vyhledal jeho hotel a navedl jsem ho k němu. Cizinec byl velice vděčný, a dokonce mi nabízel peněžní odměnu. Já jsem ji odmítl. Udělalo mi radost, že jsem mohl být někomu nápomocný.

5.2. Postřehy ze tříd k filmovému klubu

První vysvědčení v 5. třídě. Vstávala jsem okolo 7. hodiny a vůbec jsem nemohla uvěřit, že už je tady vysvědčení. Přejde mi to jako chvilka od začátku školního roku. Nachystala jsem se do školy, udělala jsem i popcorn na filmový klub pro sebe a pro holky. Byly jsme tak domluvené, každá z nás vzala nějakou dobrotu ke sledování filmu.

Ráno jsme se nejprve potkali všichni v naší třídě, zjistili jsme, že naše paní učitelka tady není, takže nám nemohla předávat vysvědčení osobně. No co se dalo dělat.

Poté jsme se všichni přemístili na filmový klub, já jsem zůstala ve třídě, protože jsem si vybrala film *Mezi živly*. Před samotným filmem jsme si na papír nakreslili takovou tabulku. Tabulka měla 4 okýnka a do těch okýnek jsme si nakreslili znaky plus (co se nám líbí), minus (co se nám nelíbí), otazník (na co bychom se chtěli zeptat) a vykřičník (co nás překvapilo). Do každého okýnka jsme měli napsat alespoň jednu věc. Film se mi líbil, nebudu vám popisovat, o čem byl, abyste si ho pustili sami. Během filmu jsme snědly s holkami všechny dobrotu. Po filmu jsme si říkali, to co jsme si zapsali, a kreslili jsme si.

Kateřina Unčovská, 5. B

V pátek se prodávaly lístky na filmový klub. Já jsem byl nemocný, proto jsem dal Jirkovi svůj zápisový úkol, abych si zajistil vstupenku na film *Psí posláni*. Jirka všechno zařídil.

Ve středu jsem přišel do školy na filmový klub.

První jsme se potkali ve třídě, po chvíli jsem šel s Tadem do učebny poly, kde nás čekala paní učitelka Kristýna Horáková. Když všichni přišli do třídy, tak paní učitelka nám pustila film *Psí posláni*. Film měl přes jednu hodinu, už jsem ho jednou viděl. Film je o tom, že je pes, jehož jméno jsem zapomněl, možná si vzpomenu. Zeptal jsem se paní učitelky, pes se jmenoval Bailey. Takže tento pes společně se svým pánem Ethanem prožívají spoustu dobrodružství. Když Bailey zemřel, tak Ethan byl z toho moc smutný. Bailey získal nový život, probudil se a byla z něj fenka a stal se z něho německý ovčák, byl policejním psem. Dostal i nového páníčka (tedy dostala), jmenoval se Goméz a jednou při policejní akci, když jeden zloděj mířil na jejího páníčka, skočila na zloděje a zloděj ji postřelil a ona zemřela.

Bailey dostal další život, přišel znovu na svět, stalo se z něj toulavé špinavé štěně a vzala si ho nějaká divná paní. No a dál už se podívejte sami.

Mikuláš Tomek, 5. B

Filmový klub – Fantastická zvířata

V pátek ráno jsem sháněl lístky pro sebe na filmový klub a ještě i pro Mikyho, protože byl nemocný. Oba dva lístky jsem zajistil, takže jsme se mohli začít těšit na filmový klub, který se pořádá na den vysvědčení. Středeční ráno před filmovým klubem jsme se potkali ve třídě. Hráli jsme hru Kufr. Hrál se tak, že jeden člověk šel k počítači, na kterém byla napsaná slova, a ten člověk měl ta slova popsat tak, že neřekl kořen toho slova, a ostatní hádali, co to je. Pak jsem šel na film Fantastická zvířata. Šel jsem s Tomem, Kubou a Kubou. Ze začátku film nešel pustit, pak se to povedlo. Film byl o tom, že jeden anglický čaroděj letěl do USA. Chtěl tam vypustit takového divného čarodějnického orla. Ale utekl mu krtek, co měl rád peníze, tak ho chytil. Všimla si ho nějaká čarodějka, potom si omylem vyměnil kufr s jedním tlustým pánem. Toho pána pokousalo nějaké divné zvíře, které bylo v tom čarodějově kufříku. Ta paní čarodějka chtěla nahlásit tohoto čaroděje, ale nepovedlo se jí to. Tak aspoň začali chytat zvířata, která mu utekla. Navíc mu ale utekl i obscurus a to byl zlý démon. Ten posedl jednoho kluka, který pak začal zabíjet lidi. Tohoto kluka pak začali chytat všichni čarodějové z USA, kteří si mezi sebou pomáhali. V metru ho chytili a zničili. Pak skončil film a šel jsem do třídy.

Jiří Kadlčík, 5. B

6. Vysvědčení v 5. B

6.1. Jak probíhal den vysvědčení

Vstával jsem kolem 6.30 a byl jsem trochu nervózní. Na snídani jsem si dal jogurt, pak jsem vyšel do školy. Před domem už na mě čekali kamarádi. Těšil jsem se na filmový klub, který byl před vysvědčením. A pak to přišlo, paní učitelka nepřišla do školy. Měli jsme jinou paní učitelku a tam nám řekla, že vysvědčení dostaneme. Takže po filmovém klubu jsem šel zpět do třídy a dostal jsem vysvědčení. Paní učitelka mi pogratulovala, bylo to krásné vysvědčení. Pak jsem šel domů. Hned po cestě ze školy jsem zavolał mamince, aby měla taky radost. Doma jsem zůstal jen chvíli, protože o půl druhé jsem odjížděl na soustředění. Byl to krásný den.

Jakub Horehled, 5. B

6.2. Vysvědčení

Po probuzení jsem se ze všeho nejvíc těšil na vysvědčení a taky trochu na filmový klub. Moje sestra Bea se na své vysvědčení těšila ještě víc, protože to bylo její první vysvědčení. Chodí totiž do první třídy. Hned po filmovém klubu jsem vysvědčení dostal. Od minule jsem se dost zlepšil. Moje sestra byla také nadšená, měla samé jedničky. Za odměnu jsem dostal KFC.

Tomáš Kollár, 5. B

6.3. Vysvědčení

Vstával jsem a byl jsem nervózní. Přišel jsem do školy, chvíli jsme se potkali v naší třídě. Pak jsme se přesunuli každý do jiné třídy podle toho, na který film jsme šli. A ještě jsem ukazoval Tademu, kam má jít on. Po filmu jsme se vrátili zpět do naší třídy. Čekali jsme asi pět minut a přišla paní učitelka, ne naše. A nesla 18 vysvědčení. Paní učitelka nám říkala, že bude vysvědčení rozdávat podle omluvených hodin. Kdo jich měl omluvených nejvíc, tak dostane vysvědčení jako první. Já jsem měl zameškaných hodin nejmíň, tak jsem dostal vysvědčení skoro jako poslední. A teď jsem si ještě vzpomněl, že jsme to vysvědčení nedostali hned. Hráli jsme ještě živé pexeso a tančili jsme Just Dance. My jsme si s Tadem místo tančení kreslili. Kreslili jsme vlajky Jižní Ameriky. No zpátky k vysvědčení. Byl jsem s vysvědčením spokojený a vypadalo to, že jsou všichni spokojení. Takže všichni jsme sbalili svá vysvědčení a šli jsme domů.

Jakub Navrátil, 5. B

6.4. Vysvědčení

Po skončení filmu, který byl i tak už nejlepší, následovalo vysvědčení. Když jsem se vrátil do třídy, sedl jsem si do lavice a čekal. Skončila hodina a já jsem pořád s napětím čekal. Potom do naší třídy vešla černošlá paní učitelka. Došla k nám a ze stolu vzala hromadu papírů. Věděl jsem, že je to vysvědčení. Paní učitelka byla připravená a začala vyvolávat – Ema, Jirka, Kuba, Anička a tak dál. Potom zaznělo, Tade! V tu chvíli jsem byl nervózní. Zvedl jsem se z lavice a vyšel jsem směrem k učitelce, která držela papír pro mě. Dostal jsem gratulaci a potřesení rukou. Sedl jsem si zpět do lavice a podíval se na papír s názvem vysvědčení. Měl jsem radost.

Tadeáš Krč, 5. B

6.5. Moje první vysvědčení na Zaalejce

Toto vysvědčení jsme dostávali 31. ledna 2024. Ráno jsem vstala, těšila jsem se na moje vysvědčení. Moje sestra se trochu bála, protože to bylo její první vysvědčení vůbec. Říkala jsem jí, že se nemá čeho bát. Nachystala jsem se a společně se sestrou jsme vyrazily do školy. Rozloučila jsem se u školy se sestrou a šla jsem do třídy. Zjistili jsme, že naše paní učitelka není ve škole, a řešilo se, kdo nám dá vysvědčení. Nakonec se to vyřešilo a dala nám ho jiná paní učitelka. Já jsem dostala vysvědčení jako první. Byla jsem moc šťastná za moje vysvědčení. Pak jsme šli na oběd. Po obědě jsem vyzvedla sestru z družiny. Ukázala mi svoje vysvědčení a na něm byly samé jedničky. Když jsme přišly domů, tak nás obě dvě za vysvědčení pochválili.

Claudia Moawad Elsaid Salam, 5. B

7. Karneval ve školní družině

Masopust je v plném proudu a jinak to nebylo ani ve školní družině. V úterý 6. února se uskutečnil karneval, který proběhl ve školní jídelně, a zúčastnila se všechna oddělení ŠD. Jako tradičně byl karneval zahájen průvodem masek, kde se nám děti představily v krásných maskách a kostýmech. Na děti čekalo odpoledne plné her jako molekuly, bouřka, slalom s míčkem, skládání puzzle, ostrovy, házení do terče, nechyběla ani diskotéka a velmi očekávaná tombola. Děti si odpoledne příjemně užily. Po ukončení karnevalu jsme s dětmi pouklízeli jídelnu. Všichni se už těšíme na příští rok, jak si karneval opět spolu užijeme...

Světlana Habartová

8. Případ Edward

V pondělí po pololetních prázdninách jsme se hodili do gala a vyrazili do Slováckého divadla. Sledovali jsme představení hostujícího divadla Lampion z Kladna a jejich hru na motivy filmu Střihoruký Edward.

Celá hra se odehrávala v temném světě, zachycovala příběh Edwarda, který se dostane ze svého opuštěného domova do našeho světa a dostává se do nejrůznějších situací. Hlavní postava Edwarda byla ztvárněna opravdu věrohodně. Pro ty z vás, kteří neviděli film, Edward je chlapec, který má místo rukou nůžky, ale chce žít jako ostatní. I další postavy byly přesvědčivé. Někteří z nás po dlouhé době slyšeli slovenštinu, protože jedna z postav mluvila po celé představení slovensky. Stejně jako ve filmu se i na divadelních prknech Edward pustil do vytváření nejrůznějších účesů, slovy našich dětí to byly „crazy“ účesy, které by určitě nikdo z nás mít na hlavě nechtěl.

Návštěvu Slováckého divadla hodnotili všichni většinou velmi kladně a rádi si zajdeme na další představení.

Zároveň jsme neodolali po skončení divadelního představení lákadlu v podobě Poe, poe. Zamířili jsme tedy do města, kde jsme si dali pizzu, hranolky, nebo palačinky. Potom jsme se všichni vrátili do školy, kde jsme měli ještě hodinu hudební výchovy, která nám pomohla zpracovat naše dojmy z představení.

Dana Šimíková + 5. B

9. Film Wonka

Dne 1. 2. druhý stupeň navštívil kino Hvězda. Byli jsme zhlédnout fantasy muzikál Wonka. Velká většina z nás byla ráda, že se ulije ze školy, přesto nás všechny film upoutal. Všichni v sále zaujatě sledovali plátno. Muzikál je o mladém ambiciózním a trochu bláznivém výrobci čokolády. Jeho cílem je dostat svůj „božský mls“ mezi obyčejné lidi. Bohužel mladý důvěřivý Wonka doplatí na svou naivitu, když se potřebuje na jednu deštivou noc ubytovat. Je zrovna švorc, a tak je rád, že se mu naskytla možnost přenocovat v nedaleké ubytovně. Recepční mu podá smlouvu, ale Wonka neumí číst, a tak mu podezřelý dodatek přijde v pořádku. Druhý den, když se chystá opustit ubytovnu, mu paní recepční naučtuje daň za vše a je zadlužen a je nucen si to odpracovat. Jenže mladý snílek si najde způsob, jak lze tenhle

problém obejít. Prožívá různé trable, ale nakonec si svou továrnu otevře a jeho čokoláda je známá po celém světě. Přesně tak, jak vždy chtěl. Tento film byl určitě zajímavý a vzhledem k tomu, že Karlík a továrna na čokoládu je jeden z mých oblíbených filmů, tak jsem ráda, že jsem mohla zhlédnout toto volné pokračování.

Tereza Omelková, 9. A

10. Hvězdárna a planetárium Brno – 6. BC

Dne 1. 2. jsme se vydali do Brna do Hvězdárny a planetária, kde nás čekal bohatý program. Jako první jsme se prošli po vědecké stezce, kde jsme našli několik interaktivních exponátů jako je kaleidoskop, pixelová stěna, zvukovod, planetární siloměr nebo spektroskop. Poté jsme měli možnost navštívit „Říši mlhovin“, kde jsme se ponořili do světa zářícího plynu a prachu, který provází hvězdy od narození až do jejich smrti. Byli jsme doslova pohlceni obrazy nejkrásnějších vesmírných mlhovin, které pořídily ty největší astronomické přístroje. Vyvrcholení programu bylo v digitáriu, kde jsme se podívali na „Hvězdný cirkus 3D“. Tady jsme měli přednášku doslova pod hvězdným nebem a při promítání v 3D jsme zjistili, z čeho jsme stvořeni.

Kristýna Horáková

11. Čarodějnice – scénické čtení

Nedávno k nám přišli do školy zvláštní hosté – herci. Přišli sem velice zvláštní hosté – herci jménem David Vacke a Irena Vacková. Měli jsme totiž scénické čtení. Možná se teď ptáte, co to vlastně je? Nenechte si to ujít, my vám to prozradíme!

Scénické čtení je jednoduché – znamená to, že herci předčítají příběh a zároveň ho ztvárňují pomocí svých pohybů a rekvizit. Není to jako obyčejné čtení, kdy jen sedíte a posloucháte.

V scénickém čtení můžete tak trochu vidět, jak se postavy pohybují, jak mluví a jak se chovají.

My jsme sledovali scénické čtení knihy s názvem Čarodějnice. Tahle kniha je napsaná spisovatelem jménem Roald Dahl. Vypráví příběh malého kluka, který jednoho dne objeví, že existuje spousta zlých čarodějnic, které se snaží škodit dětem. Kluk se rozhodne bojovat proti nim a zachránit všechny děti před jejich zlými plány. Je to opravdu dobrodružná a napínavá kniha.

Herci byli tak dobří, že jsme se všichni cítili, jako bychom byli součástí příběhu. Všichni jsme byli napnutí, co se bude dít dál, a moc jsme si ten zážitek užili.

Žáci 5. B

Těšili jsme se na scénické čtení. Na začátku ledna se pořádalo u nás ve škole. Celá 5. B vyrazila do školní jídelny, kde už se nějakou dobu připravovali herci. Posedali jsme si na připravené židličky a stoly.

Na začátku se nám oba dva herci představili, nejprve se představil pán, potom se představila paní. A vše začalo, začátek byl fajn. Vše, co chtěli začít hrát, nám nejprve vysvětlili, abychom vše pochopili. Vystupovala zde spousta postav – čarodějnice, babička, kluk, ředitel. Všechny postavy ztvárňovali tito dva herci.

Po scénickém čtení jsme se vrátili do třídy a povykládali jsme si o tom.

Julie Taláková, 5. B

Ráno jsem se probudila a vzpomněla jsem si, že bude scénické čtení. Byla jsem ráda, že se nebudeme učit. Šla tam s námi naše paní učitelka. Ze třídy jsme se přesunuli do jídelny, protože tam se to odehrávalo. Židle už byly zabrané, protože tam bylo více tříd. My jsme si tak mohli sednout na stoly. Nejdříve se nám představili oba dva herci - pán a paní. Potom začalo představení. Bylo to o čarodějnících a trvalo to tak půl hodiny. Hlavní hrdina byl Pepa a jeho babička byla čarodějka. Dozvěděla jsem se z představení, že čarodějkou poznáme tak, že nosí rukavice, paruku a má špičatý nos. Mě to moc nebavilo, ale doufám, že ostatní si to užili.

Emá Vaculová, 5. B

Takže vezmu to od začátku. Přišli jsme do jídelny, sedli jsme a začalo to scénické čtení. Přišli k nám dva herci a zahráli (přečetli) nám kousek z knihy Roalda Dahla Čarodějnice. Ta kniha je o tom, že jeden kluk, jeho jméno nevím, třeba to bude Emil, měl babičku a ta babička vyprávěla o čarodějnicích, že nosí rukavice, protože nemají nehty, a místo nich mají drápy, a že vypadají jako obyčejné ženy. A pak jsme slyšeli ještě hodně rozhovorů mezi babičkou a Emilem. Celkem se mi to líbilo.

Polina Stetsenko, 5. B

12. Obědy na přání

Školní jídelna od měsíce února spustila tzv. obědy na přání. Dva týdny v měsíci si tak jídelníček sestavují žáci školy. První únorový týden, přesněji od 5. – 9. února, si jídelníček sestavila naše třída. Museli jsme dodržovat určitá pravidla při sestavování (střídat druhy mas, střídat přílohy, omezit smažené, nezapomenout na bezmasá jídla, zařadit v týdnu jedno sladké jídlo, luštěniny, rybu...). Konečný jídelníček nám vedoucí školní jídelny ještě nepatrně poupravila, ale bylo to přesně podle našich představ. V tomto měsíci budeme ještě obědvat podle třídy 6. B, v březnu to budou třídy 8. B a 8. A a pak další a další.

Mockrát děkujeme do školní jídelny, pochutnali jsme si.

Žáci 5. B

13. Aktivity v montessori

13.1. Ranní setkávání o Panu Sovovi

První nám Eliška přečetla příběh Nahoru po schodech a dolů z knihy Pan Sova. Líbilo se nám to a nás napadlo, že o tom uděláme ranní setkávání. Jeden měsíc jsme intenzivně cvičili

na vystoupení o Panu Sovovi. Vyráběli jsme kulisy a křídla. A pak v pondělí už následovalo scénické čtení o Panu Sovovi. Ranní setkávání uváděli Tobi a Hynek a pak jsme dětem ukázali artikulační rozcvičku. Ranní setkávání se nám povedlo, jsme za to rádi.

Hynek Achilles, Tobi Kudělka, MB 3. ročník

13.2. Sadařství

K nám do třídy přišel pan Botur a říkal nám něco o sadařství. Já si pamatuju, co je to ROUBOVÁNÍ. Uřežeme větvičku a pak do jiného stromu vyřežeme zářez a do něho vložíme větvičku.

VINOHRAD. Pan Botur má vinohrady. Až hrozny dozrají, tak je sklídí a pak z nich udělají víno.

MED. Měli jsme med a byl moc dobrý.

Jan Fornůsek, MB 3. ročník

13.3 Scénické čtení

9. ledna k nám do jídelny přišli zkušení herci. Začali hrát o Čarodějnicích z knihy Roalda Dahla. Bylo to nějak takhle. Měli stůl a na něm měli kšiltovku, doutník a brýle. Měli jenom tyhle rekvizity a s tím dokázali zahrát celé představení. Hodně nás při tom představení napínali a ani to nedohráli do konce. Protože chtěli, abychom si to přečetli.

Kuba Frantík, MB 3. ročník

14. Beseda – včelařství, sadařství

Minulý týden 11.1. měla naše třída 6. A prezentaci o včelách. Byl u nás pán, který se včelařstvím zabývá už mnoho let, zhruba 7 let. Povídal nám vše o včelách, dozvěděli jsme se spoustu nových věcí, třeba jako to, že do úlu se vleze zhruba 8 tisíc včel. Skoro každý z nás měl na pána spoustu otázek, jedna byla docela vtipná, když se spolužák zeptal, jestli včely prdí. Pán řekl, že tohle bohužel neví, ale věděl spoustu dalších věcí, které byly mnohem víc poučné. Pán se nezabývá jen včelařstvím, ale i výrobou vína. Dozvěděla jsem se, co včely všechno vyrábí např. vosk, med atd. Včely jsou pro nás hrozně moc důležité, dokonce jsem začala přemýšlet nad tím, že bych začala se včelařstvím. Myslím si, že se všem spolužákům pánova prezentace líbila. Pán má dokonce i svůj youtube kanál, na kterém má skoro 10 tisíc odběratelů. Kdyby se chtěl někdo na něj případně podívat, jmenuje se Botur.

Včely jsou pro nás hrozně moc důležité, jak už jsem říkala, a proto bych vás chtěla poprosit, jestli bychom nadále mohli udržovat včelařství. Prezentace byla moc super, velmi jsem si ji užila a dozvěděla jsem se něco nového o včelách, a doufám, že se včelařství udrží. Tohle bylo vše, co jsem vám chtěla sdělit, a doufám, že se všem čtenářům můj článek líbil.

Veronika Podešvová, 6. A

15. Bruslení

Konečně se blížil pátek. A tento pátek byl výjimečný tím, že jsme šli potřeť bruslit. Možná také naposledy. Sraz jsme měli před školou a tatínek Emmičky nám vzal všechny věci na bruslení do auta, tak jako každé bruslení. Paní učitelka si nás spočítala a vyrazili jsme

k zimnímu stadionu. Po cestě se nic zvláštního neudálo. Nějaký čas nám zase zabralo obouvání bruslí. Těšili jsme se na led a jako první nás čekala honička. Jezdili jsme kolem celého stadionu a pořád jsme padali. Padali jsme úplně všichni. Pak jsme jezdili na bruslích podle paní učitelky a ještě jsme s holkami dělaly piruety. Rychle to uteklo. Když říkala paní učitelka, že už končíme, přišlo mi, že jsem na ledě teprve tak patnáct minut. Na závěr jsme se všichni vyfotili. Pak jsme odcházeli z ledu a do šatny, kde jsme se vyzuli z bruslí a převlékli jsme se. A nastal náš nejoblíbenější okamžik, šli jsme si do automatu koupit bílou čokoládu a čaj. A jako vždy někdo v šatnách vyliil celou čokoládu na zem a neuklidil to. Pak už jsme šli zpět do školy.

Anna Kočí, 5. B

Vstávala jsem v 6.55. Měli jsme sraz za pět minut osm před školou. Tam jsem si dala tašku s věcmi do auta a šla jsem za holkami. Po zhruba 5 minutách jsme šli na stadion. V šatnách jsem si obula brusle a šla jsem na led. Tam jsem hrála s kamarádkami na honěnou. Pak skončilo bruslení, přezula jsem si brusle. Posvačila jsem a šla jsem si koupit čaj do automatu. Čaj jsem si šla vypít do šatny, potom jsem si sbalila bruslení a odcházela jsem zpět do školy.

Vanessa Kočí, 5. B

Tiráž

Redakce: Veronika Podešvová (6. A), Sofie Sitníková (6. B), Marek Malovaný (7. B), Ester Bernatíková (8. A), Barbora Bílová (8. A), Ellie Maria Milani (8. A), Michaela Ludmila Kročová (8. C), Terezie Koželuhová (9. A), Tereza Omelková (9. A)

Ilustrace: 1. stupeň

Časopis pro tisk připravili: Mgr. Alena Navrátilová a Ing. Petr Hrabina